

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er et led i en god debat om Danmarks placering internationalt og i diskussionen om den fælles valuta, at man lægger det frem, som man reelt mener, det drejer sig om.

Vi mener, at spørgsmålet om den fælles valuta både er økonomi og politik. Vi mener rent faktisk, at det at sige nej og stå udenfor og så stadig væk fastholde fastkurserne kræver, at vi fører en ekstra stram finanspolitik, at vi har fuldstændig styr på det hele for at være sikre på ikke at komme ud i problemer.

Vi mener også, at det her drejer sig om politik. Det er jeg da enig med hr. Keld Albrechtsen i. Det er også politik. For hvad er det, vi har nu? Ja, vi har en halv fælles mønt. Vi har alle konsekvenser og ingen indflydelse. Den indflydelse vil vi gerne tage tilbage. Vi vil gerne erobre vores egen magt tilbage, den, vi allerede har afgivet.

Så synes jeg i hele den her debat, at modstanderne totalt undlader at svare på, hvad de i grunden vil udenfor. Hvad er det for en verden, de ser blomstre, i fald vi siger nej? Hvad med alle de usikkerheder? Hvad med de problemer, vi risikerer at skulle håndtere? Hvordan vil modstanderne så håndtere dem?

Det synes jeg vil være spændende at høre fra hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, man må jo konstatere, at Socialdemokratiet altså har tænkt sig at fastholde denne skræmmekampagne. På trods af al fornuft og alle seriøse økonomiske analyser har man tænkt sig at blive ved at påstå, at et nej til euroen vil føre til økonomiske vanskeligheder, huslejestigninger osv., osv.

Men så vil jeg godt spørge fru Pernille Blach Hansen, om det ikke gør indtryk på Socialdemokratiet, når vi nu snakker om det politiske, at Tysklands udenrigsminister, Joscka Fischer, efter samråd med den franske regering – har vi fået oplyst – rent ud erklærer, at kernen i europrojektet er at føre det frem mod Europas Forenede Stater.

Og nu påstod statsministeren i sin tale for lidt siden, at på Lissabontopmødet var der ikke tale om social harmonisering. Kan vi få et tilsagn fra fru Pernille Blach Hansen om, at de planer om social harmonisering, som ligger i de kommende forhandlinger om en ny unionstraktat, som

bliver vedtaget i Nice til december, disse forslag om vedtagelse af flertalsafgørelser på social- og arbejdsmarkedspolitikken vil vi få en afstemning om ...

Formanden:

Ja tak!

Keld Albrechtsen (EL):

... når de bliver vedtaget til december?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Vi har jo tidligere drøftet, hvad den tyske udenrigsminister har sagt, og hvorvidt det nu stod for hans egen holdning og regning eller ej. Det siger han jo selv, det gør. Så det vil jeg gerne sige.

Vi har jo netop fået en DUPI-rapport, som hr. Keld Albrechtsen godt nok ikke kunne lide, men vi har fået en DUPI-rapport, hvori der står, at Europa faktisk ikke har bevæget sig i retning af Europas Forenede Stater. Det ønsker vi heller ikke det skal. Hvad Joscka Fischer så siger må jo stå for hans egen regning. Det er ikke den vej, vi vil. Det er ikke den vej, vi ønsker.

Det, vi rent faktisk frygter, er at få et Europa i flere hastigheder, hvor Danmark bliver koblet af udviklingen og rent faktisk kommer til at være i anden division. Det er vores frygt. Derfor vil vi faktisk gerne med ind og have indflydelse, også fordi vi har noget at bidrage med. Vi skal ikke være så bange for det samarbejde og den debat. Vi har faktisk en masse at bidrage med på beskæftigelsesområdet, og når der diskuteres en eventuel bundgrænse for grønne afgifter. Der skal Danmark da være med og ikke bare stå udenfor og tage det hele til efterretning bagefter.

Jeg er ked af, at hr. Keld Albrechtsen ikke vil være med til at tage indflydelsen og demokratiet tilbage. Det vil vi gerne.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Fru Pernille Blach Hansen brugte en lille smule af sin taletid til at komme ind på sundhedsområdet: hvor godt det går. Jeg synes faktisk, at det var en meget lille del af taletiden, der blev brugt på sundhedsområdet. Det er så også et af de steder, hvor vi må konstatere, at regeringen ikke prioriterer særlig højt.

Går vi ind i Danmarks Statistiks 10-års-over-sigt, kan vi se, at man brugte 5,6 pct. af brutto-